

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9071 af 16/12/2020 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om etnisk oprindelse, hudfarve og race - adgangsbegrænsning - påklædning - medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 20-13206

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om etnisk oprindelse, hudfarve og race - adgangsbegrænsning - påklædning - medhold

J.nr. 20-13205

En mand af anden etnisk oprindelse end dansk klagede over forskelsbehandling på grund af race og etnisk oprindelse. Manden var i selskab med 13 andre personer af anden etnisk oprindelse end dansk og fejrede polterabend på en restaurant, som hen på aftenen blev omdannet til en bar. Det fremgik af videoovervågning, at flere personer fra selskabet blev standset i hovedindgangen, efter at de havde været ude at ryge, hvorefter de havde en diskussion med dørvagten. Adskillige andre gæster blev lukket ind, uden at dørvagten først henvendte sig til disse. Nævnet vurderede, at manden havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at dørvagtens standsning af selskabet var begrundet i deres etniske oprindelse. Senere på aftenen blev selskabet bedt om at forlade restauranten. Restauranten påstod, at meddelelsen blev givet på grund af manglende overholdelse af dress code. Sammenholdt med forløbet i hoveddøren, vurderede nævnet, at manden ligeledes havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at meddelelsen blev givet på grund af selskabets etniske oprindelse. Nævnet lagde vægt på, at selskabet havde været på restauranten længe, før de fik meddelelsen. Nævnet vurderede, at restauranten ikke havde løftet bevisbyrden for, at princippet om ligebehandling ikke var blevet tilside-sat.

Manden fik derfor medhold i klagen og blev tilkendt en godtgørelse på 5.000 kr.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af race og etnisk oprindelse i forbindelse med, at klager i selskab med flere andre personer blev bedt om at forlade indklagede restaurant.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Det var i strid med lov om etnisk ligebehandling, at klager i selskab med flere andre personer blev bedt om at forlade indklagede restaurant.

Indklagede skal inden 14 dage betale en godtgørelse til klager på 5.000 kr. med procesrente fra den 2. marts 2020, hvor klagen er modtaget i Ligebehandlingsnævnet.

Sagsfremstilling

Klager, der har et udenlandsk klingende navn, besøgte den 5. oktober 2019 indklagede restaurant. Restauranten bliver omdannet til en bar efter kl. 23.

Klager har oplyst, at han fejrede sin vens polterabend i selskab med 13 andre personer af anden etnisk oprindelse end dansk.

Forinden havde selskabet foretaget en reservation af 13. september 2019 via mail, hvilken er fremlagt af indklagede. Af reservationen fremgår:

”Hej jeg vil gerne booke bord til 12 personer til mad den 5. oktober kl. 21.

Vi vil gerne sidde indendørs. ”

Klager har fremlagt en bekræftelse på en nyere reservation til 14 personer af 5. oktober 2019.

Da klagers selskab ankom, blev de ”seatet” ved deres bord og fik serveret den ønskede menu.

Hen på aftenen gik flere personer fra selskabet ud for at ryge. Klager har oplyst, at de spurgte en tjener, hvor de kunne ryge, og at tjeneren svarede, at de bare kunne gå ud at ryge, der hvor de kom ind.

Indklagede har fremlagt et billede fra et overvågningskamera fra kl. 22:28 af flere mænd, der gik ud af restauranten. Indklagede har oplyst, at det viser, at flere personer fra selskabet forlod restauranten via bagudgangen, som også fungerer som et stort rygeareal.

Indklagede har oplyst, at kun deres gæster har adgang til rygeområdet, men at gruppen valgte at forlade restaurantens område helt. Indklagede har videre oplyst, at restauranten på dette tidspunkt var ændret til et livligt barmiljø. Den udgang som gruppen benyttede, var spærret af fra udefrakommende og kunne kun anvendes som udgang.

Klager har oplyst, at de fik at vide, at de skulle benytte indklagedes hovedindgang for at komme ind igen. De gik herefter langsomt hen mod hovedindgangen, og at de endte i to små grupper, som nåede hovedindgangen på forskellige tidspunkter.

Indklagede har oplyst, at hovedindgangen siden selskabets ankomst var blevet bemanded med dørvagter.

Klager har oplyst, at den første gruppe fra selskabet blev stoppet, da de nåede hoveddøren. Gruppen fik af dørvagten oplyst, at de ikke passede ind. De havde herefter en kort snak med dørvagten, hvorefter de blev lukket ind, da han hørte, at gruppen allerede havde et bord.

Indklagede har oplyst, at dørvagten gestikulerede kort til gruppen om at vente med at gå ind, hvorefter alle blev lukket ind, på nær en person i en sort jakke, som indledningsvis ikke fik lov til at passere.

Indklagede har oplyst, at en anden gæst i grøn skjorte kom ud og fortalte dørvagten, at personen i den sorte jakke var en del af et spisende selskab. Gæsten i den grønne skjorte hentede derefter indklagedes assisterende manager, som verificerede gæstens oplysning over for dørvagten. Den assisterende manager bad samtidig den indledningsvist afviste person om at åbne sin jakke og fremvise sin påklædning.

Klager har oplyst, at hverken personen i den sorte jakke eller personen i den grønne skjorte, var en del af klagers selskab.

Indklagede har til sagen fremlagt en videooptagelse uden lyd fra restaurantens hovedindgang, som viser forløbet med de personer fra selskabet, der havde været ude at ryge.

Af videooptagelsen fremgår blandt andet følgende:

Kl. 22:47:27 Fem personer af anden etnisk oprindelse end dansk går hen mod indklagedes hovedindgang.

Kl. 22:47:35 Dørvagten rækker sin højre arm ud i retning af gruppen.

Kl. 22:47:44 En person i gruppen træder ind foran en mand i sort jakke. Dørvagten og de fire personer taler kort sammen. Den femte person, manden i den sorte jakke, står i baggrunden, og kigger blandt andet i den anden retning, og trækker sig til siden.

Kl. 22:47:47 Da gruppen begynder at trække tættere mod indgangen, bliver manden i den sorte jakke stående tilbage.

Kl. 22:47:55 Dørvagten holder sin hånd op imod en person fra gruppen, efter personen var ved at gå ind af indgangen.

Kl. 22:48:03 Gruppen på de fire personer går ind.

Kl. 22:48:08

- 22:55:50 Personen i den sorte jakke bliver herefter stående tilbage ved hovedindgangen. Personen er iklædt sorte sneakers, grå jeans, og en sort t-shirt med hvidt print under sin jakke. En person i grøn skjorte kommer ud og taler med dørvagterne, hvorefter personen i den grønne skjorte går ind igen. Senere kommer personen ud inde fra restauranten med en manager. Personen i den sorte jakke viser sin påklædning, hvorefter han og personen i den grønne skjorte går ind. Manageren bliver tilbage og taler med dørvagten, der afviste den pågældende.

Kl. 22:56:48 To yngre mænd ankommer. Den forreste mand er ud fra hans udseende at bedømme af etnisk dansk oprindelse. Han er iklædt sneakers, rippede jeans, en hvid t-shirt og en grøn dynejakke. Den bagerste dreng er ud fra udseende at bedømme muligvis af anden etnisk oprindelse end dansk. Han er iklædt sneakers, lettere rippede jeans, hvid t-shirt, en åbenstående sort skjorte og en lyseblå denimjakke. Mændene lukkes direkte ind.

Indklagede har oplyst, at der sideløbende med forløbet ankom en gæst med etnisk dansk fremtoning, og at denne gæst først fik lov til at gå ind, da han havde fremvist sin påklædning under overtøjet til en anden dørvagt og havde taget sit halstørklæde af, hvilket ligeledes fremgår af videooptagelsen.

Klager har oplyst, at den næste gruppe fra selskabet, herefter nåede til hovedindgangen. Klager har oplyst, at dørvagten ved hovedindgangen stillede sig foran en person fra gruppen, og at personen havde følgende, af klager gengivne, samtale med dørvagten:

Dørvagt: "I kan godt glemme det drenge, I kommer ikke ind. I passer ikke ind".

Klagers ven: "Hvad mener du? Vi har et bord derinde, og skal ind og have vores dessert, medmindre at I ikke vil have, at vi skal betale for maden. "

Dørvagt: "Nåå, I er blandt den gruppering på 14, jamen så kan I godt gå ind. "

Klagers ven: ”Du kan da ikke på baggrund af vores udseende bedømme, om vi passer ind eller ej. ”

Dørvagt: ”Jamen jeg kan lige så godt være ærlig. I ville ikke komme ind normalt, for I passer ikke ind. ”

Klagers ven: ”Det er da noget af en diskrimination, du har gang i, og du har da på ingen måde lov til at bedømme, om vi passer ind eller ikke. ”

Dørvagt: ”Ja ja, men det er et faktum, at vi ikke havde lukket jer ind, da I ikke passer ind. ”

Klager har oplyst, at dørvagten endte med at lukke gruppen ind.

Indklagede har indledningsvist oplyst, at en tredjemandsgruppe af anden etnisk oprindelse end dansk ankom, og at hele denne gruppe blev lukket ind. Indklagede har senere oplyst, at denne gruppe bestod af øvrige gæster fra klagers selskab.

Af videooptagelsen fremgår blandt andet følgende herom:

Kl. 22:52:47 En gruppe på fem personer af anden etnisk oprindelse end dansk går hen mod indklagedes hovedindgang, hvor der står to dørvagter. Gruppen standser op.

Kl. 22:52:54 Den ene dørvagt tager et lille skridt til højre ind foran gruppen.

Kl. 22:53:00 Gruppen og dørvagten diskuterer med hinanden, hvilket fremgår af begge parter kropssprog.

Kl. 22:53.27 Gruppen på de fem personer går ind.

Af den samlede fremlagte videooptagelse på ca. 12 minutter fra indklagedes hovedindgang fremgår, at ca. 40 personer blev lukket ind, uden at de to dørvagter standsede dem og talte med dem. Det fremgår, at dørvagterne alene lod enkelte personer vente pga. fremvisning af ID eller tjek af påklædning. De to grupper fra selskabet var de eneste grupper, der blev bedt om at afvente, uden at der af videooptagelsen var en synlig grund hertil, eksempelvis tjek af påklædning.

Klager har oplyst, at en tjener henvendte sig til selskabet inden for i restauranten, mens flere af personerne var ude for at ryge. Tjeneren var nede ved selskabets bord med desserter, og spurgte selskabet, hvor halvdelen af selskabet var blevet af, hvorefter en person fra selskabet svarede, at de var ude for at ryge.

Klager har oplyst, at personerne der havde været ude at ryge, efter forløbet i hoveddøren herefter gik ind og satte sig på deres pladser, hvorefter en person fra selskabet bad en tjener om at kalde på manageren.

Klager har oplyst, at denne person forklarede manageren, at det var utroligt, at de kunne opleve, at en dørvagt ikke ville lukke dem ind på baggrund af deres udseende. Manageren virkede ifølge klager meget overrasket og beklagede situationen. Klager har oplyst, at manageren herefter sagde, at han ville snakke med dørvagten herom.

Klager har oplyst, at der herefter gik 5-10 minutter, hvorefter tjeneren kom ned med regningen, selvom de ikke havde bedt om denne.

Klager har oplyst, at en person fra selskabet sagde til tjeneren, at de ikke var færdige, og at de gerne ville have cocktails, hvortil tjeneren svarede, at de afsluttede regningen og åbnede en ny, da restauranten var overgået til at være en bar.

Klagers selskab betalte herefter regningen. Klager har til sagen fremlagt kvittering af 5. oktober 2019 på 6.665 kr. fra indklagede restaurant.

Klager har oplyst, at en vagt fem minutter senere kom hen til personen, som klager og hans venner holdt polterabend for, og sagde, at de skulle forlade restauranten, da de ikke passede ind.

Klager har oplyst, at vagten sagde, at det ikke kunne komme bag på selskabet, at de blev bedt om at gå.

Indklagede har om forløbet inden for i restauranten i stedet oplyst, at indklagedes overordnede barmanager som følge af hændelsen i hoveddøren var blevet opmærksom på, at nogle i selskabet var klædt på en måde, der ikke matchede den profil, som indklagede bestræber sig efter i sit sene barmiljø.

Indklagede har oplyst, at indklagedes assisterende manager rettede henvendelse til selskabet herom, efter at de havde spist. Selskabet blev oplyst, at de pågældende personer som det vedrørte var velkomne til at gå hjem og skifte tøj, hvorefter de ville blive lukket ind igen, og at alle de øvrige kunne blive.

Klager har bestridt, at selskabet skulle have fået at vide, at de skulle gå hjem og skifte tøj eller lignende.

Klager har om dette oplyst, at en person fra selskabet konfronterede en vagt og havde følgende, af klager gengivne, samtale med vagten:

Klagers ven: "Undskyld, må jeg spørge om, hvad problemet er? "

Vagt: "Jo, altså der er ikke rigtig noget problem. Jeg er bare nødt til at bede jer om at forlade restauranten, da I ikke passer ind. Og jeg kan konstatere at mine kolleger har glemt at oplyse jer om, at når klokken har passeret 23, så beder vi alle større grupperinger om at forlade stedet. "

Klagers ven: "Det er da ikke vores skyld, at I ikke har oplyst os om noget, som i øvrigt ikke er synligt noget som helst sted, og som heller ikke står på jeres hjemmeside. Så du kan godt

pakke dit dårlige argument væk og fortælle mig sandheden."

Vagt: "Ja, det skal jeg også beklage. Men jeg har bare fået ordre højere oppe fra, om at jeg skal bede jer om at gå, fordi I ikke passer ind".

Klagers ven: "Vil det så også sige, at I smider alle andre større gruppe ud sammen med os? "

Vagt: "Ja, altså jeg smider alle andre ud, ligeså snart I er gået."

Klagers ven: "Jamen så vil jeg gerne gå ned til den anden gruppering, som sidder bag os, og fortælle dem, at de også bliver smidt ud. "

Vagt: "Ja, men altså det du må gerne, men det vil du ikke få noget ud af. "

Klagers ven: "Jamen jeg kan så se på dig, at det intet har med gruppering at gøre. Det hele handler om, at vi er en gruppe på 14 mennesker, som ikke er danske, og at vi derfor ifølge jer "ikke passer ind", men sjovt nok så kommer denne udmelding nogle minutter efter, at vi har betalt en regning på over 6.000 kr."

Vagt: "Jamen jeg kan godt forstå dig, og jeg skal virkelig beklage situationen, men der er ikke noget, jeg kan gøre ved det. "

Hele selskabet forlod herefter indklagede restaurant.

Indklagede har oplyst, at der i nærheden af klagers selskab sad et andet selskab, ligeledes med personer af anden etnisk oprindelse end dansk. Dette selskab modtog ikke efterfølgende en lignende tilkendegivelse fra indklagedes personale.

Indklagede har til sagen fremlagt en mail af 6. oktober 2019 fra en ægtefælle til en af personerne fra selskabet, hvoraf fremgår:

"Igår havde vi bestilt bord til 14 drenge hos [jer].

Det skulle vi aldrig nogensinde have gjort!

Jeg har aldrig oplevet noget lignende. Vi planlagde en polterabend for drengene som indebar 3 retters middag på [indklagede restaurant].

Vi havde endda inviteret gæster med fra Tyskland for at deltage.

Under middagen går 2 af drengene ud for at ryge, men får så at vide af dørmændene at de ikke må komme ind igen. De gav slet ikke drengene nogen som helst grund til, ikke at få lov til at komme ind til middagen igen? !

Efter middagen kommer der en arrogant tjener ned til drengene, giver dem deres regning og siger at de skal gå, selvom de intet har gjort galt.

Det er SÅ ubehøvlet og maksimal dårlig service.

I bund og grund ved vi jo alle sammen godt, hvorfor drengene fik den maksimalt dårlige behandling og blev smidt ud efter en middag på over 6.000 kr.. Det var udelukkende pga. deres hudfarve! Det er bare så diskriminerende! Og så racistisk...

De drenge som deltog til middagen er alle sammen højt uddannede, med kandidat grad. Bare én af de drenges IQ er langt højere end alle jeres medarbejder i [indklagede restaurant] tilsammen.

Drengene er velopdragne og højtuddannede. Det er simpelthen ikke i orden at behandle nogen som helst på den måde, pga. deres hudfarve.

Hvis der var danskere blandt dem, eller hvis vi kun var kvinder med en mørk hudfarve, ville vi aldrig blive behandlet på den måde. Det ved jeg, for vi har ofte spist på [indklagede restaurant] med en flok tøser.

Det bliver selvfølgelig sidste gang vi tøser nogensinde sætter vores fødder på [indklagede restaurant]. Og det her, stopper ikke her!

Vi vil på ingen måder acceptere at vores mænd bliver behandlet på den måde! Får ødelagt deres polterabend pga. I skal være så ubehøvlede og racistiske!

En polterabend vi havde brugt så meget tid på at planlægge. Så mange penge på at gøre en mand super glad, som endte med en hjerteskrærende aften.

En aften som næppe bliver glemt!

Vi kræver en KÆMPE undskyldning overfor drengene og ikke mindst ham som skal giftes! ”

Indklagede har fremlagt en mail af 7. oktober 2019, hvorefter fremgår, at de takkede ægtefællen for mailen, og bad om hendes telefonnummer, hvorefter de ville ringe hende op om sagen.

Indklagede har desuden fremlagt mail af senere samme dag fra ægtefællen, hvori hun gav indklagede telefonnummeret på sin mand, som var en del af selskabet.

Indklagede har oplyst, at de herefter havde en telefonsamtale med den pågældendes mand d. 7. oktober 2019, og at de under samtalen beklagede managerens forkerte beslutning om at give en påklædningsanvisning efter selskabets middag, hvilket ødelagde selskabets aften. Indklagede tilbød, at selskabet kunne komme og spise hos dem igen og få en god aften, hvilket manden sagde nej tak til på vegne af selskabet. Indklagede tilbød som alternativ at godtgøre selskabet regningsbeløbet, hvilket gæsten også takkede nej til.

Indklagede har oplyst, at manden nævnte, at selskabet ville klage

til myndighederne over behandlingen, hvortil indklagede svarede, at dette står enhver frit, og at deres tilbud ikke var betinget af, at selskabet ikke indgav en myndighedsklage.

Indklagede har fremlagt opkaldsudskrift, hvorefter fremgår, at indklagede havde et indgående opkald, der varede 1 minut.

Indklagede har fremlagt en SMS, som ifølge indklagede er sendt til den pågældendes mand i umiddelbar forlængelse af telefonsamtalen, hvoraf fremgår:

”Forslag:

Kære [anonymiseret]

Tak for snakken.

Som jeg nævnte, er vi kede af at høre, at I har haft en dårlig oplevelse.

Jeg tilbød, at hele jeres selskab kan komme ind at spise igen og få en god aften, men det havde I ikke lyst til.

Som alternativ nævnte jeg, at vi gerne vil godtgøre jer regningsbeløbet.

Du ringede tilbage og sagde, at I takkede nej til dette, og at I vil indgive en officiel klage. Som jeg nævnte for dig, var mit tilbud naturligvis ikke betinget af, at I ikke indgiver en klage – det står jo enhver frit for. Hvis I alligevel har lyst til at komme og spise igen, så lade mig høre fra jer.

Mvh. [navn]”

Indklagede har fremlagt mail af 9. oktober 2019, hvori indklagede svarede på mail af 6. oktober 2019 fra ægtefællen til en af personerne fra selskabet. Indklagede gengav hændelsesforløbet for ægtefællen overensstemmende med det, indklagede har oplyst for nævnet.

Indklagede har desuden fremlagt intern mail af 7. oktober 2019 fra manageren og hans assistent til indklagedes HR-jurist, hvoraf blandt andet fremgår:

”Selskabet på 14 mand bliver seatet til en 3 retters menu.

Der har været meget travlt, og vi har ikke været ret opmærksomme på selskabets fremtoning. Omkring hovedret bliver vi opmærksomme på, at en del af selskabet har en meget loose street påklædning. Det passer ikke rigtig ind i vores profil.

Da de er færdige med at spise, siger vi til dem, at dem som er klædt i street wear er velkomne til at gå hjem og skifte, og så kan de komme ind igen. Da andre er velkomne til at blive. Men hele selskabet vælger at gå. De siger, at de vil skrive på Trustpilot, og at de vil klage. ”

Klager har til sagen fremlagt indklagedes dress code, som fremgår af indklagedes hjemmeside, hvoraf blandt andet fremgår:

”Dress Coden hos [indklagede] er casual smart.

Vi tillader ikke vores [gæster] at bære sportstøj, strandtøj, rippede jeans, flip flops, badesandaler eller gummisko (fashion gummisko kan være muligvis accepteres). ”

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 7. oktober 2019.

Klager fremsatte i klagen en påstand om betaling af en godtgørelse på 10.000 kr.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at han og resten af selskabet blev udsat for forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse.

Selskabet blev af tjeneren ikke informeret om, at indklagede havde et stort rygeområde, som oplyst af indklagede.

Indklagede har valgt at fremhæve personen i den sorte jakke, som ikke blev lukket ind i restauranten i første omgang. Denne person var ikke en del af klagers selskab. At denne person blev lukket ind i restauranten efterfølgende er imidlertid underordnet, da personen ikke blev lukket ind pga. dørvagterne.

Personen i den sorte jakke blev heller ikke lukket ind i anden omgang, efter at hans ven i den grønne skjorte kom ud til ham. Personen blev først lukket ind i tredje omgang af manageren. Videooptagelsen viser tydeligt, at adskillige mennesker blev lukket ind, mens personen i den sorte jakke stod og ventede uden for ved dørvagterne.

Klager blev meget irriteret over dørvagtens opførsel i hoveddøren.

Da tjeneren efter forløbet i hoveddøren pludselig kom ned med regningen, tænkte klager, at det kunne være, at man hos indklagede betaler for maden separat og herefter kan bestille cocktails.

Da selskabet fik beskeden om, at de ikke passede ind, var der en stor forvirring blandt dem, og de spurgte hinanden, om nogen havde gjort noget forkert, hvorefter det gik op for dem, at det slet ikke handlede om deres opførsel, men om deres etniske oprindelse.

Ingen af vagterne kunne fortælle dem, hvorfor de ikke passede ind. Vagterne blev i stedet blot ved med at gentage det samme, og sagde, at de havde fået ordre fra deres overordnede. Da selskabet bad om at tale med den overordnede, fik de at vide, at personen ikke var på arbejde den dag.

Efter at en person fra selskabet havde haft en dialog med vagten, kom flere fra selskabet hen til ham, og sagde, at han bare skulle lade den ligge og glemme personalet, og at de ikke skulle have lov til at ødelægge deres aften endnu mere.

Klager og resten af selskabet valgte derfor at forlade indklagede restaurant. På vej ud undskyldte en person fra selskabet ulejligheden over for alle andre som sad omkring dem. De var alle forstående og kunne ikke tro det, personen fortalte dem om, at de blev smidt ud udelukkende pga. deres hudfarve og baggrund.

Klager kan ikke begribe, at man i dagens Danmark kan opleve denne form for diskrimination. Klager følte sig nedværdiget og magtesløs. At selskabet først blev bedt om at forlade restauranten kort efter at have betalt regningen, gjorde oplevelsen endnu værre.

Det er ikke korrekt, at der blot var tale om dårlig kundeservice. Der kan være tale om dårlig kundeservice, når maden f.eks. er dårlig, eller at tjenerne er uforskammede.

Klager og resten af selskabet fik ikke dårlig kundeservice. De fik direkte at vide, at de ikke passede ind, og at de derfor skulle forlade indklagede restaurant.

Ved ankomst fik ingen fra selskabet at vide, at deres påklædning var forkert eller lignende. Alle personer overholdt alle indklagedes regler om dress code. Klager kan således heller ikke forstå, hvorfor de to grupper fra selskabet blev stoppet af dørvagten.

Ingen fra selskabet fik på noget tidspunkt at vide, at de skulle gå hjem og skifte tøj eller lignende.

Det er ikke korrekt, at alle gæster af indklagede vurderes på påklædning. Videoptagelsen viser, at alle personer, med undtagelse af personen af anden etnisk oprindelse end dansk i sort jakke, kom ind uden nogen former for dialog.

Det var vagterne som sagde til selskabet, at de ikke passede ind. Hverken manageren eller tjenerne sagde til selskabet, at de ikke passede ind.

Størstedelen af selskabet den pågældende aften er højtuddannede, og hverken klager eller nogen af de øvrige personer har begået noget strafbart. De er lige så danske som alle de øvrige hos indklagede den aften. Selskabet forstyrrede på intet tidspunkt i løbet af aftenen eller var til gene for andre.

Indklagede bør få en forståelse for, at man ikke udøver forskelsbehandling på baggrund af etnisk oprindelse.

Ud over at betale en godtgørelse på 10.000 kr., bør indklagede undskylde samt give klager pengene retur for middagen.

Den pågældende ægtefælle der har sendt en mail til indklagede har ret til at ytre sine meninger og holdninger.

Indklagede gør gældende, at klager ikke er blevet udsat for forskelsbehandling.

Der er i stedet tale om en hændelse, hvor der uomtvisteligt er udvist ringe kundeservice fra indklagedes personale. Ligebehandlingsprincippet er imidlertid ikke blevet krænket.

Reservationen blev foretaget i et udenlandsk klingende navn.

Såfremt indklagede i sin gæstepolitik lagde vægt på etnicitet, ville de allerede ved reservationen have afvist selskabet, hvilket kunne være sket øjeblikkeligt og problemfrit. Indklagede accepterede imidlertid reservationen.

Dette underbygger således, at indklagede ikke forskelsbehandler sine gæster på baggrund af dette kriterium.

Indklagedes dørvagter har blandt andet til opgave at se de adskillige hundrede besøgende an, som indklagede har igennem sin restaurant og bar på en travl lørdag aften. Dørvagterne vurderer, om den enkelte gæst attitude-, ædrueligheds- og påklædningsmæssigt imødekommer

indklagedes forventninger om positivt bidrag til den festlige stemning, som indklagede ønsker at skabe.

Når der er mange gæster, hvilket der altid er i weekenden, lægges endvidere vægt på, om det er stamgæster.

Der foregår en løbende screening af de mange gæster. Et hurtigt blik er oftest tilstrækkeligt, baseret på medarbejdernes og vagternes erfaring.

Personen i den sorte jakke, der blev afvist efter at nogle fra selskabet havde været ude at ryge, blev afvist på grund af en vurdering af dennes påklædning.

Denne person måtte vente længere tid på at komme ind igen, men dette var ikke begrundet i hans etnicitet. Dette understøttes ved at de øvrige fra gruppen blev lukket ind efter kun 30 sekunder, og at den assisterende manager tydeligt bad den pågældende om at forevise sin påklædning.

Klager har anført, at personen i den sorte jakke samt gæsten i den grønne skjorte, ikke var en del af klagers selskab. Personen der ikke blev lukket ind ankom ved hovedindgangen sammen med flere gæster, som uomtvisteligt var fra klagers selskab, og indklagedes efterfølgende gennemsyn af videoovervågningen afstedkom den klare opfattelse, at de to var en del af klagers selskab.

Det er imidlertid helt irrelevant for bedømmelsen, om de to var en del af selskabet eller ej. Videoen underbygger tydeligt, at indklagedes gæster vurderes på påklædning, ikke på etnicitet.

Klager har anført, at adskillige mennesker blev lukket ind, imens den pågældende stod og ventede, hvilket er korrekt. Heriblandt blev blandt andet de øvrige gæster fra klagers selskab lukket ind.

Indklagedes politik er, at hvis en gæst ikke matcher indklagedes profil vedrørende påklædning, skal gæsten naturligvis have dette at vide ved ankomsten. Det skete ikke i dette tilfælde, hvor barmanageren rettede henvendelse til selskabet herom, efter at de havde spist.

At det andet selskab indenfor ikke modtog en tilsvarende tilkendegivelse underbygger, at den assisterende managers tilkendegivelse til klagerens selskab ikke udsprang af kriterier om etnicitet, men derimod af en vurdering af påklædning.

Indklagede har fuld forståelse for, at hele selskabet valgte at forlade restauranten, da de fik at vide, at nogle af deltagerne skulle tage hjem og skifte tøj. Hvis man betaler for en middag og bagefter får valget mellem at klæde om eller gå, så kan man kun føle sig dårligt behandlet.

Det er altså i overensstemmelse med indklagedes politik at foretage en vurdering af gæsternes påklædning, men det er ikke indklagedes normale praksis at foretage en sådan vurdering, efter at gæsterne har spist.

Klager har angivet, at hele selskabet opfyldte dress coden "casual smart", hvilket ikke er korrekt. Vurderingen heraf tilkommer udelukkende indklagede at foretage med øje på indklagedes profil og brand. I klagers selskabs tilfælde blev vurderingen, at nogle i selskabet ikke matchede profilen påklædningsmæssigt.

Videoptagelsen underbygger meget tydeligt, at indklagede ikke forskelsbehandler på baggrund af ulovlige kriterier. Alle gæster vurderes på påklædning, og ingen gæster vurderes på etnicitet.

Af manageren og assistentens mail af 7. oktober 2019 fremgår

meget klart, at der hverken i indklagedes generelle politik eller i den konkrete sag er anvendt ulovlige kriterier.

Klager har anført, at de fik begrundelsen, at de ikke passede ind, hvilket indklagede i det hele bestrider.

Af mailen af 6. oktober 2019 fra en ægtefælle til en person fra selskabet fremgår, at indklagede reagerede straks, da de blev kontaktet. Ægtefællen foregav at henvende sig på vegne af klagers selskab, ved at anvende ordet "vi" i mailen.

Ægtefællen underbygger i sin henvendelse selv, at indklagede ikke lægger vægt på etnicitet, ved at skrive, at hvis de kun var kvinder med en mørk hudfarve, ville de aldrig blive behandlet på den måde, og at det vidste hun, da hun ofte har spist hos indklagede med en flok tøser.

I dialogen og korrespondancen med ægtefællen samt dennes mand fremhævede indklagede, at deres tilbud til selskabet om at spise hos dem igen eller få pengene tilbage alene udsprang af, at selskabet havde haft en ringe serviceoplevelse, og at tilbuddet ikke var betinget af, at der ikke blev indgivet en klage til Ligebehandlingsnævnet.

Indklagede driver en internationalt orienteret forretning, og har gæster og medarbejdere, der kommer fra hele verden, hvilket er med til at bidrage til at skabe en global stemning, som indklagede netop efterspørger. Af indklagedes personalepolitik fremgår endvidere, at indklagede af sine medarbejdere forventer, at de ikke diskriminerer hverken kolleger eller gæster.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af race og etnisk oprindelse efter lov om etnisk ligebehandling.

Det fremgår af lov om etnisk ligebehandling, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af vedkommendes eller tredjemands race eller etniske oprindelse.

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af race eller etnisk oprindelse behandles ringere, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende person.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, hvis en tilsyneladende neutral bestemmelse, betingelse eller praksis vil stille personer af en bestemt race eller etnisk oprindelse ringere end andre personer, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et sagligt formål, og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der udøves direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Klager besøgte i selskab med 13 andre personer indklagede restaurant den 5. oktober 2019. Alle personerne i selskabet er af anden etnisk oprindelse end dansk.

Det fremgår af den fremlagte videooptagelse, at flere personer fra klagers selskab blev standset i indklagedes hovedindgang af en dørvagt, efter at de havde været ude at ryge.

Klager har oplyst, at personerne der havde været ude at ryge, ankom i to små grupper til hovedindgangen, hvilket optagelsen understøtter.

Det fremgår af videooptagelsen, at begge grupper blev stoppet af dørvagten, hvorefter de havde en samtale med dørvagten. Af videooptagelsen er det tydeligt, at især en af grupperne fra klagers selskab havde en diskussion med dørvagten.

Klager har oplyst, at begge grupper fik at vide af dørvagten, at de ikke passede ind, men at grupperne blev lukket ind, da dørvagten blev opmærksom på, at de var en del af et selskab, og at de allerede havde et bord indenfor.

Indklagede har om forløbet i hoveddøren alene oplyst, at dørvagten gestikulerede kort til den ene gruppe om at vente med at gå ind. Indklagede har ikke oplyst, hvad diskussionen mellem dørvagten og gruppen omhandlede.

Af videooptagelsen er der ikke noget ved gruppernes eller dørvagtens kropssprog der tyder på, at samtalen med dørvagten omhandlede påklædning eller lignende forhold.

Det fremgår af videooptagelsen, at de to dørvagter lukkede adskillige andre gæster ind uden først at henvende sig til dem og bede dem afvente. Det fremgår videre, at dørvagterne alene lod enkelte personer vente pga. fremvisning af ID eller tjek af påklædning.

Nævnet lægger på baggrund heraf til grund, at det ikke er indklagedes normale praksis at bede gæster om at afvente og herefter have en samtale med dem, inden de bliver lukket ind.

De to grupper af personer fra klagers selskab var således de eneste grupper, der blev bedt om at afvente uden nogen synlig grund hertil.

Manden af anden etnisk oprindelse end dansk i den sorte jakke blev

indledningsvist afvist. Indklagede har oplyst, af afvisningen skete på grund af hans påklædning. Det fremgår imidlertid af optagelsen, at en person, der på videoen fremstår som værende af etnisk dansk oprindelse, blev lukket direkte ind, selvom hans påklædning utvivlsomt ikke levede op til indklages dress code.

På baggrund af ovenstående vurderer nævnet, at klager har påvist faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at dørvagtens standsning af de to grupper fra klagers selskab var begrundet i deres etniske oprindelse.

Om det efterfølgende forløb har indklagede oplyst, at de som følge af forløbet i hoveddøren blev opmærksomme på, at flere personer i selskabet ikke overholdt indklagedes dress code, hvorefter disse personer blev bedt om at forlade restauranten med denne begrundelse.

Klager har oplyst, at hele selskabet fik besked om at forlade restauranten med begrundelsen, at de ikke passede ind.

Sammenholdt med forløbet i hoveddøren, vurderer nævnet, at klager ligeledes har påvist faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at meddelelsen om at klager og selskabet skulle forlade restauranten blev givet på grund af deres etniske oprindelse.

Nævnet tillægger det i den forbindelse betydelig vægt, at selskabet havde været på restauranten længe, før de fik beskeden om, at de skulle forlade restauranten. Meddelelsen blev først givet efter, at selskabet havde spist deres 3-retters menu og betalt regningen herfor.

Såfremt indklagede havde vurderet, at flere af personerne fra selskabet ikke overholdt indklagedes dress code, havde indklagede haft mulighed for at afvise disse gæster ved deres ankomst.

Nævnet vurderer endelig, at indklagede ikke har løftet bevisbyrden for, at princippet om ligebehandling ikke er blevet tilsidesat.

Klager får derfor medhold i klagen.

Godtgørelse

Klager tilkendes en godtgørelse, der skønsmæssigt passende kan fastsættes til 5.000 kr.

Ligebehandlingsnævnet har ved fastsættelse af godtgørelsens størrelse taget udgangspunkt i praksis samt et skøn over sagens faktiske omstændigheder, herunder karakteren og alvoren af den skete hændelse.

Indklagede skal herefter betale 5.000 kr. til klager med procesrente fra den 2. marts 2020, hvor sagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet. Beløbet skal betales inden 14 dage.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, og stk. 4, om nævnets kompetence
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1-2, om klagebehandling

Lov om etnisk ligebehandling

- § 2, om lovens anvendelsesområde
- § 3, stk. 1-3, om forbud mod forskelsbehandling
- § 7, om delt bevisbyrde
- § 9, om godtgørelse

<20-13205>